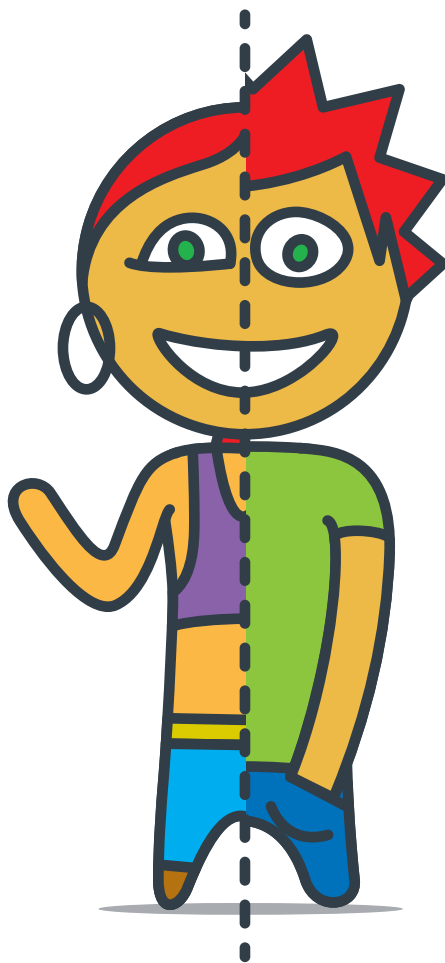

UNA SETMANA...

PER A LA IGUALTAT

amb l'EDU i la KA

UNA SETMANA... PER A LA IGUALTAT

Autor: Ferran March
Il·lustracions: David Fornos

amb l'EDU i la KA

1ª edició: Juny de 2015

Edita:
AJUNTAMENT DE TARRAGONA
Conselleria de Polítiques d'Igualtat
Plaça de la Font, 1
43003 Tarragona
977 296 100 / igualtat@tarragona.cat

Text i activitats: SINÈRGIES Recursos Comunitaris - ferran.sinergies@gmail.com
Il·lustracions, maquetació i impressió: GUINDILLA'S MEDIA - www.guindillasmedia.com

Dipòsit legal: T-568-2015

Aquesta obra, creada per Ferran March i David Fornos, i publicada per l'Ajuntament de Tarragona, està sota una llicència Reconeixement-NoComercial-CompartirIgual 4.0 Internacional de Creative Commons (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0>)
Per a usos fora d'aquesta llicència, contactar amb els autors.

Nota de l'autor: Utilitzo freqüentment el masculí genèric en la narració per tal de no forçar-la, encarrar-la, o dificultar-ne la comprensió. Un femení genèric hagués estat millor? És una bona pregunta per iniciar la reflexió.

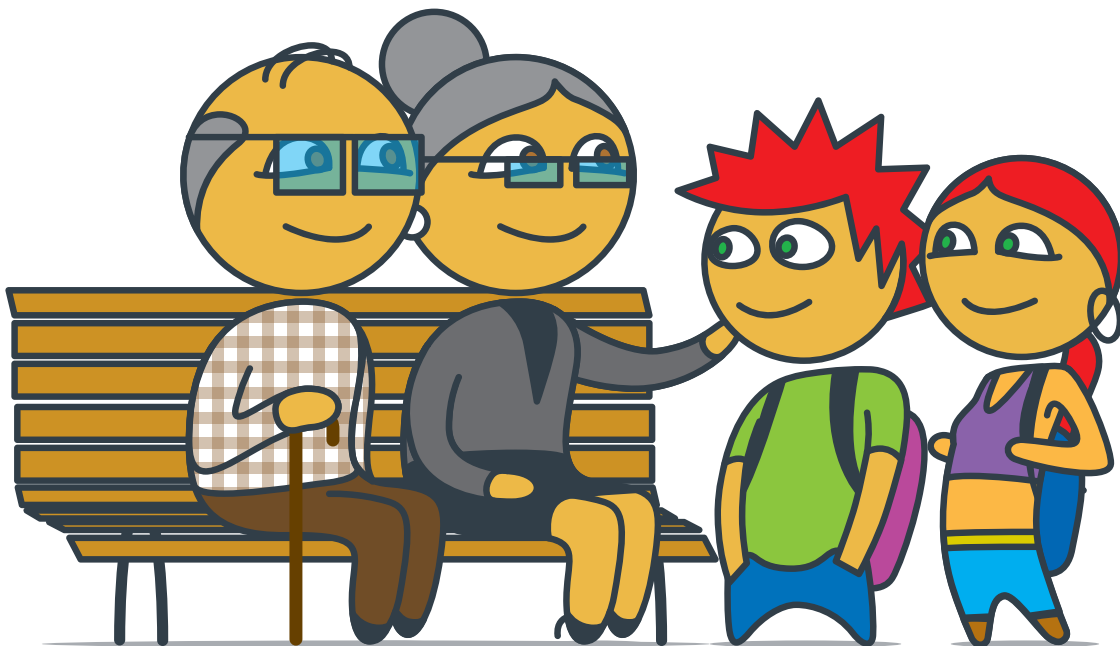
DILLUNS / Com cada dia

Com cada dia, l'Edu i la Ka es desperten a les vuit. Com cada dia, fan el ronso una estona al llit abans de llevar-se. Bé, avui una estona més, com cada dilluns, perquè els dilluns són més durs. Després esmorzen els mateixos cereals de cada dia i enfilen el camí cap a l'escola, com cada dia.

A l'entrada de l'escola els saluda la mateixa parella d'avis de cada dia, asseguda al mateix banc de cada dia. S'hi apropen i, com cada dia, els estiren les galtes dient:

–Oi, que bufons! Com us assembleu... sou ben iguals!

Això els hi diuen perquè la Ka i l'Edu són bessons: van néixer el mateix dia i a la mateixa hora, però la mare i el pare no els volen dir qui va néixer abans i a ells ja els agrada pensar que són igual de grans. El que no els agrada gens és que els hi estirin les galtes, perquè molesta, ni que els hi diguin que són iguals, perquè són ben diferents. Però com que la parella d'avis és simpàtica, ells riuen i s'acomiadren amb la mà, com cada dia.

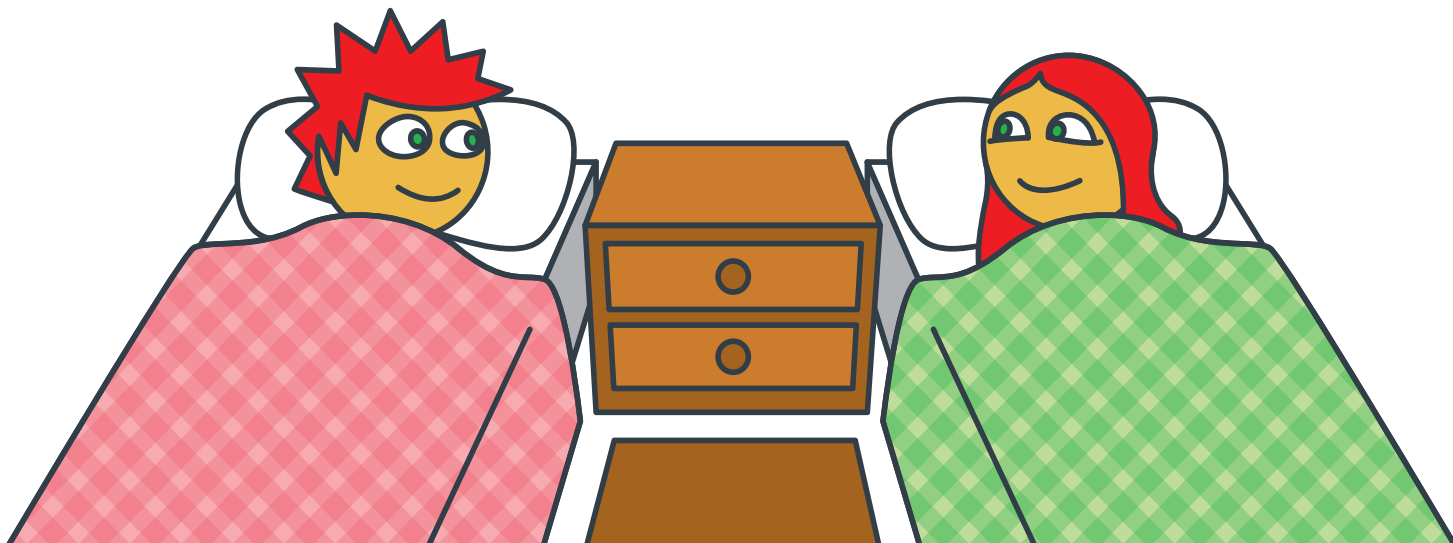

Quan arriben a la classe, senten la mateixa frase de cada dilluns: “Ja podeu començar a pensar en la redacció que heu de presentar divendres!”. A l’Edu i la Ka els agrada fer redaccions, però com que fan el mateix cada dia, sempre igual, troben que cada setmana es fa més difícil innovar. Llavors, com cada dilluns, la Ka es lamenta i li diu a l’Edu:

–Per cada divendres una redacció... és que costa molt pensar una història nova i original cada setmana: si cada dia passa el mateix, si cada dia és igual!

–Jo encara diria més: quan tot és igual cada dia, es fa difícil pensar en qualsevol cosa. Es fa difícil només el sol fet de pensar! –afegeix l’Edu.

Per això cada dilluns, quan se’n van al llit, imaginem com seria despertar-se l’endemà i que passés alguna cosa extraordinària, com les que passen als somnis, als llibres o a les pel·lícules. Potser així, vivint una setmana diferent, aconseguirien tenir idees noves per explicar i podrien escriure una redacció ben especial pel divendres.

El que avui no saben quan s’adormen és que aquesta setmana diferent i extraordinària està a punt de començar.

DILLUNS / Fitxa d'activitats

La Ka i l'Edu estan molt units. Segur que tu també estàs molt unit o unida a alguna persona de l'altre sexe (germà/germana, cosí/cosina, amic/amiga): Com es diu? Per què esteu tan units?

En què creus que us assembleu? I en què creus que sou diferents?

Ens assemblem en...

Som diferents en...

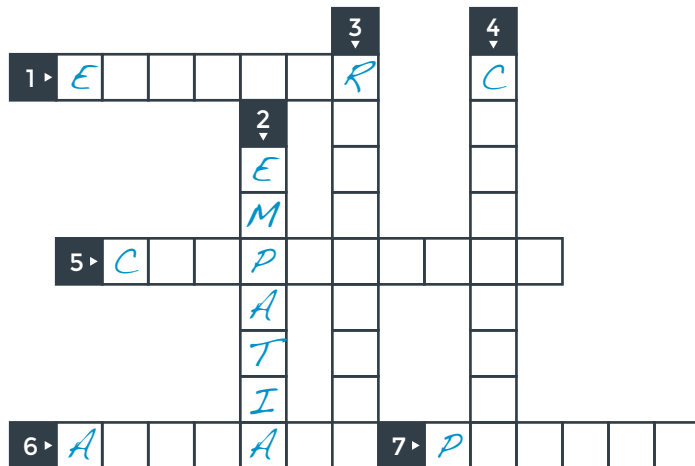

Recordes algun llibre que t'hagi agradat molt? Pensa perquè t'agrada i què n'has après, i explica-ho als companys i companyes!

Et vénen ganes de llegir algun dels llibres que han comentat els companys i companyes? Doncs és molt fàcil: demana'l i fes-ho!

Les relacions especials que tenim amb altres persones es basen en una sèrie d'habilitats i sentiments: Endeвина'ls i omple els mots encreuats!

1. Ho fas perquè li tens afecte, perquè la values.
2. En tens quan ets capaç de posar-te al seu lloc i saber com se sent.
3. En tens quan saps que l'has de tractar bé, sense fer-li mal.
4. En tens quan saps que pots comptar-hi, que li pots explicar el que sigui.
5. En tens quan intentes entendre el que fa, sense renyar o criticar.
6. Ho fas quan creus que et necessita, sense esperar res a canvi.
7. Ho feu sempre: per divertir-vos, o solucionar problemes, o conèixer-vos.

La Ka i l'Edu diuen que cada dia és igual i que no passa res extraordinari, però això no vol dir que un dia normal no tingui coses especials! Parla amb les persones amb qui vius (germà, germana, mare, pare, avi, àvia) d'aquelles petites coses que, encara que passin cada dia, us agraden i són especials per a vosaltres: Per què?

DIMARTS / La paret

La Ka i l'Edu es desfan de les lleganyes fregant-se els ulls amb les mans. Quan encara mig adormits s'asseuen cada un a la vora del seu llit, no poden creure el que veuen: una mena de paret mig transparent fa de barrera entre tots dos, separant en dues parts l'habitació.

–Què és això? –pregunta l'Edu.

–No en tinc ni idea –respon la Ka.

Intenten travessar la paret, però reboten.

Després de diversos intents surten de l'habitació i corren, cada un a la seva banda de paret, a avisar el pare i la mare.

Arriben al menjador. La paret també hi és: a la banda de l'Edu hi ha el seu pare assegut, capcot, amb les mans a la cara. Vora la Ka, a l'altra banda, hi ha la mare.

–Algú sap què passa? –pregunta l'Edu.

–No en tenim ni idea, fill –respon la mare–, però no hi ha manera de passar a l'altra banda.

–I què fem? –pregunta ara la Ka.

El pare aixeca el cap amb posat de no saber què dir ni què fer. Al final s'aixeca.

–De moment, el millor serà seguir com si no passés res –diu mirant a la mare, que hi està d'acord–. Vosaltres dos, agafeu les motxilles i cap a l'escola, vinga!

L'Edu i la Ka fan tot el camí cap a l'escola sense deslliurar-se de la barrera que segueix entre tots dos. Quan arriben, veuen que la paret arriba fins a l'entrada: els nens han d'entrar per una porta i les nenes per una altra.

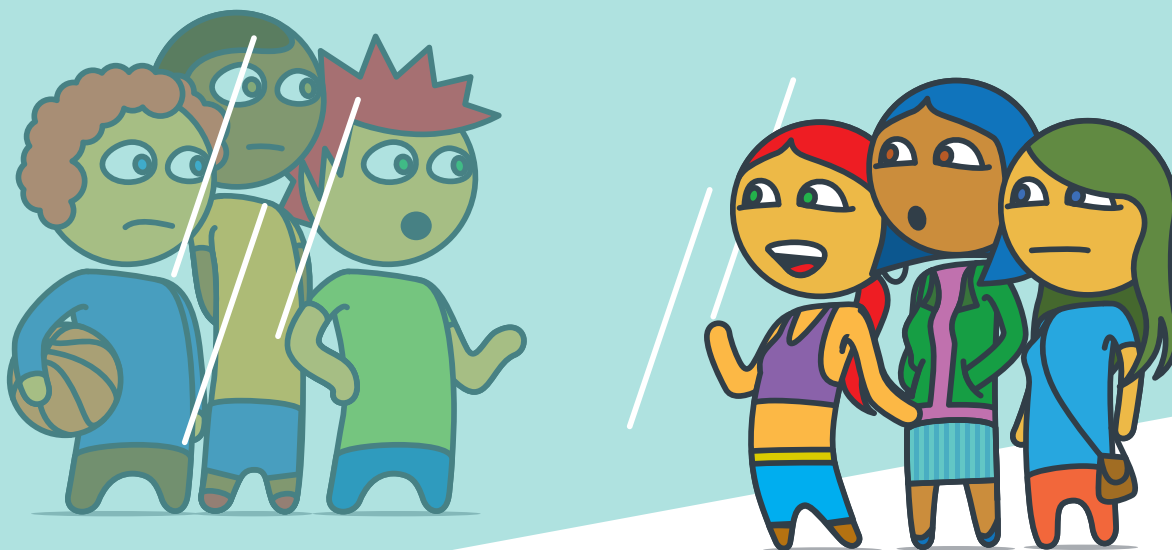
Ja són tots dos a classe, però en aules diferents: la Ka a la de les nenes i l'Edu a la dels nens. Ningú entén res i tots els infants repeteixen la mateixa pregunta:

–Es pot saber què passa? Què és aquesta paret?

El professor i la professora, cada un a la seva classe i amb cara de desorientats, acaben responent el mateix sense saber-ho:

–Ni idea, no ho sabem pas. Però no patiu, de moment farem com si no passés res.

A l'hora del pati la paret segueix separant les nenes i els nens, que miren de travessar-la però no se'n surten. Al final decideixen posar-se a jugar, els nens per una banda i les nenes per l'altra, com si no passés res.

Durant tot el dia, vagin on vagin, els separa la paret. Quan arriba la nit i es posen a dormir, segueix fent de barrera al mig de l'habitació. I encara hi serà quan es despertin. I tornaran a passar el dia igual que l'anterior, cada un a la seva banda del mur. El dia següent passarà el mateix, i l'altre, i l'altre, i tota la setmana. I les setmanes es convertiran en mesos. I els mesos es convertiran en anys. I els anys en dècades.

Fins que arribarà un dia en que l'Edu i la Ka del futur, ja amb el cabell blanc i la cara plena d'arrugues, seuran en un banc del parc amb la paret enmig de tots dos. De sobte, un infant se'ls aproparà i s'aturarà davant seu. Els mirarà, després observarà el mur i els dirà:

–Vostès que ja han viscut molts anys i deuen ser molt savis, potser em sabran respondre una pregunta: Per què sempre parlem de “coses de nens” o “coses de nenes”? Això no ho fa tot més avorrit? Per què no parlem de “coses de tothom”?

La Ka i l'Edu es quedaran callats. Es miraran i després es fixaran en la paret. Finalment, s'encongiran de braços i respondran a la vegada:

–No en tenim ni idea, però hem après a seguir com si no passés res.

DIMARTS / Fitxa d'activitats

T'imagines com seria viure amb la paret de la història? Com et sentiries? Per què? Se t'acut alguna cosa que a la realitat faci "de paret" entre nens i nenes, o dones i homes?

Per què creus que tothom segueix "com si no passés res" a la història?
Intenta respondre la pregunta que fa l'infant del futur, just al final de la història.

Hi ha alguna cosa en aquesta història que et recordi el que passa a la teva escola? Quina? Dibuixa un element que identifiqui aquestes activitats o esports.

Ciclisme

Malabars

Ball

Motor

Hi ha alguna d'aquestes activitats que no puguin practicar tant nenes com nens? Busca a la classe o al barri (o als diaris, o a la tele) una nena i un nen (o un home i una dona) que siguin bons fent aquestes activitats.

Pregunta als teus avis i àvies si hi ha alguna cosa a la història que els recordi la seva infantesa: Anaven a l'escola junts o separats, les nenes i els nens? I els avis i àvies dels teus companys i companyes?

Busca el significat de la paraula "coeducació". Quina relació té amb la història de la paret i tot el que acabem de parlar?

Als que anaven separats, què els ensenyaven a les nenes? I als nens? Què en penses? I tu, què en penses?

DIMECRES / El mirall

L'Edu, just obrir els ulls, deixa anar un crit que desperta la Ka.

–Edu, estàs bé? –pregunta de seguida.

–Sí, sí, tranquil·la –respon, respirant profundament–. És que he tingut un somni molt estrany: hi havia una paret i tothom feia veure que no passava res, i després...

L'Edu calla perquè de sobte s'escolten plors de nadó dins de casa. Com que no tenen germans petits, la Ka i l'Edu es miren sorpresos. Corren a buscar la mare i el pare, però no són a casa.

Els plors segueixen. Rebusquen per tot arreu intentant descobrir d'on vénen.

–Ha de ser aquí dins –diu l'Edu, assenyalant la porta tancada de l'habitació de les joguines.

Amb compte, sense fer soroll, obren una miqueta la porta. El que veuen a través de l'esclletxa és increïble: tots els seus ninots de roba, de plàstic i de fusta, han pres vida. Alguns corren d'aquí cap allà, però la majoria es mouen nerviosos al voltant d'alguna cosa, al mig de l'habitació.

–Es pot saber què passa aquí?! –crida l'Edu, fent-se el valent i obrint la porta de bat a bat.

En veure l'Edu i la Ka, tots els ninots comencen a córrer per escapar-se. Els més petits passen amb cotxes i motos de joguina per sota les seves cames i desapareixen en un tres i no res, i els altres s'enfilen a la finestra i aconsegueixen fugir. Abans que hagin pogut moure un dit, l'habitació ja està gairebé buida: només hi queden dos cotxets amb dos nadons que no paren de plorar.

–I ara, què fem? –pregunta l'Edu.

La Ka entra a l'habitació, agafa un dels nadons en braços i intenta fer que deixi de plorar.

–I l'altre? –hi torna l'Edu.

–L'altre? Doncs tu mateix, jo no tinc quatre mans! –respon la Ka, que en girar-se es veu al mirall de la paret que tenia darrere: de cop es queda blanca com el paper.

–Què passa, Ka? –pregunta l'Edu tremolós des de la porta.

La Ka, muda de l'espant, li fa senyals amb la mà perquè entri a l'habitació i es fixi en el mirall. L'Edu s'hi apropa. Quan mira al mirall, al·lucina: tots dos es veuen molt més alts, el pijama els queda ridícul de tan petit, ell porta barba i la Ka té pits de dona. És com un mirall d'aquells que deformen, però no s'hi veuen més prims, o grassos: s'hi veuen com si fossin adults!

Segueixen embadalits fins que la Ka, que ja ha aconseguit calmar un nadó, demana a l'Edu que s'encarregui de l'altre perquè no para de plorar. L'Edu l'agafa però no sap ni per on començar: s'atabala, li tremolen les mans, li puguen els colors i li vénen ganes de plorar.

–Edu, tranquil·litzat –l'anima la Ka—. Jo tampoc ho havia fet mai i mira...

–Ja, però per tu és més fàcil: ets una nena, i amb això de jugar a nines i aprendre aquestes coses...

–l'Edu se la mira al mirall, i diu—: Mira't bé, si sembles una mare!

La Ka observa l'Edu del mirall, i la seva barba, i els seus dos metres d'alçada. Pensa una estona, fins que exclama:

–I tu? No sembles un pare, tu?

L'Edu, una mica desorientat, es mira al mirall amb el nadó plorant en braços.

–Ja, però... –respon entre dents– No ho sé, és que aquestes coses... em fan vergonya...

–Vergonya? Vols dir que no passes més vergonya sense saber què fer? Aprendre “aquestes coses” deu ser important per a tothom, no?

L'Edu afirma tímidament amb el cap. Llavors es miren cara a cara i s'obliden del mirall. La Ka ajuda l'Edu, li diu que agafi el nadó amb compte però sense por, que l'abraci i el balancegi amb tendresa. El nadó es calma de seguida i l'Edu l'observa amb un somriure, content i satisfet.

Quan els nadons s'han adormit, els deixen als cotxets i surten en silenci de l'habitació. Tanquen la porta rere seu, desitjant que la propera vegada que l'obrin tot torni a ser normal, que les joguines només siguin joguines i que es vegin al mirall tal i com són, com dos infants: encara els queda molt temps per jugar i moltes coses per aprendre abans de fer-se grans. A tots dos.

DIMECRES / Fitxa d'activitats

Com creus que se sent l'Edu quan no sap solucionar la situació? Com creus que et sentiries tu? Per què?

Amb totes i cada una de les joguines, aprenem o practiquem alguna cosa: En aquests exemples, relaciona les joguines amb les habilitats corresponents.

Expressar-me sense necessitat de paraules

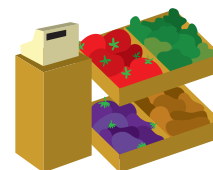
Moure'm, mantenir el cos sa, tenir coordinació

Ser hàbil, controlar moviments precisos

Observar, ser pacient, ser àgil mentalment

Descobrir el món i relacionar-me amb altres persones

Imaginar, expressar sentiments i emocions

Creus que és important aprendre o practicar totes aquestes habilitats?
Tant per als nens com per a les nenes?

Busca el significat de les paraules "estereotip" i "rol": Què tenen a veure amb la història i tot el que acabem de parlar? Escribe una frase amb cada paraula.

Què vol dir "tenir cura"? Qui pot tenir fills/filles? Qui pot donar a llum? Qui pot tenir-ne cura? Per què? Creus que aprendre a "tenir cura" és important? Li donem la importància que es mereix?

Pregunta al pare i la mare (o a l'avi i l'àvia) quines joguines t'agradaven quan eres més petit o petita: Jugaves només a un tipus de joguines o t'interessaves per totes?

I a ells i elles, quines joguines els agradaven especialment? Què creuen que en van aprendre?

DIJOUS / De cap per avall

El soroll i els crits que vénen del carrer desvetllen la Ka. Rondina una mica i quan es reincorpora s'adona que el llit està a l'inrevés: té els peus damunt del coixí i el cap al lloc dels peus. Recorda que es va posar a dormir com sempre, però no en fa cas i s'aixeca d'una revolada: té ganes de descobrir què passa al carrer.

S'apropa a la finestra i veu una gentada i molt moviment. Intenta despertar l'Edu, que mig adormit parla en somnis. No l'acaba d'entendre, però diu alguna cosa de nadons i de miralls.

–Edu, desperta! –crida removent-lo amb el braç.

Finalment l'Edu es lleva, sense adonar-se que el seu llit també està a l'inrevés.

–Qui és tota aquesta gent? Què passa aquí baix? –pregunta l'Edu, que ja mira per la finestra.

–No ho sé, però em moro de ganes de saber-ho: Tu, no?

Germà i germana somriuen amb cara de trapella i es vesteixen a corre-cuita. En menys de cinc minuts ja són al carrer. Pregunten a la senyora del quiosc, que té totes les revistes col·locades de cap per avall, si sap què fa tota aquella gent. Ella respon remugant, de mala gana:

–Els homes, que només saben queixar-se i ja tornen a estar amb la cantarella de sempre.

La Ka i l'Edu no entenen la resposta i volen descobrir quina una en passa. Es barregen entre la multitud però no poden veure res enmig del bosc de cames. Decideixen enfilegar-se dalt d'un arbre.

Des de l'alçada poden veure una riuada de persones que avança lentament. Hi ha moltíssima gent, la majoria homes, i porten pancartes: trossos grans de plàstic i tela que aixequen amb l'ajuda dels pals on estan enganxats. S'hi poden llegir frases que també crida la gentada, com si cantessin: "Ja n'hi ha prou: igual salari per tothom!", o "Als homes també se'ns ha d'escoltar!".

No treuen l'aigua clara de tot plegat i baixen de l'arbre per seguir investigant. S'aturen davant d'un home que porta un megàfon a la mà i li comencen a fer preguntes, però no s'aconsegueixen entendre amb la sorollada. Decideixen apartar-se una mica per poder parlar amb tranquil·litat.

–Què és tot això? –pregunta l'Edu.

–És una manifestació –respon l'home.

–Això ja ho sabem –li diu la Ka, una mica molesta–. Però per què us manifesteu?

–Fem aquesta manifestació perquè estem cansats que sempre es doni més importància al que fan les dones, cansats que no es reconegui tot el que fem els homes, cansats que el món sembli pensat i dissenyat per a les dones.

–Així, vosaltres creieu que els homes són millors que les dones? –diu la Ka.

–No! Ni molt menys! Nosaltres demanem que els homes i les dones tinguem els mateixos drets, que no hi hagi desigualtats: ¿Sabeu que els homes tenim pitjors condicions laborals que les dones? ¿I que sovint ens ocupem de la majoria de feines de casa, i de cuidar els fills i les filles, o la gent gran? ¿I que als llocs més importants de les empreses hi ha una gran majoria de dones? ¿I que no s'aconsegueix acabar amb els maltractaments d'algunes dones a les seves parelles?

L'Edu i la Ka es miren estranyats, hi ha alguna cosa que no els quadra.

–I això de manifestar-se serveix d'alguna cosa? –pregunta l'Edu.

–Doncs serveix més que no fer res i deixar que tot segueixi igual –respon l’home, convençut–. De fet, és reclamant i fent-nos escoltar com hem aconseguit molts drets que abans estaven reservats només a les dones! Per exemple, votar a les eleccions o estudiar a la universitat.

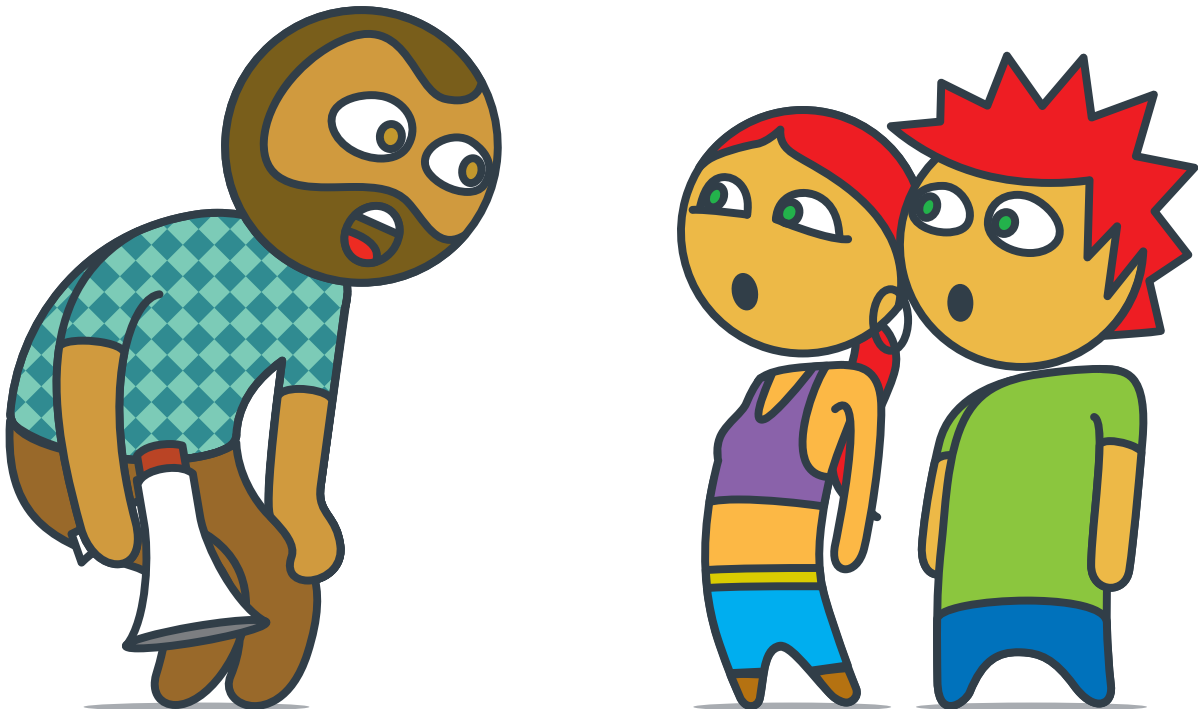
La Ka i l’Edu escolten l’home amb els ulls oberts com taronges.

–Però hi ha una cosa que no entenc: també hi ha dones a la manifestació –observa la Ka.

–Clar que n’hi ha! No creieu que tothom hi hauria d’estar d’acord en això?

L’home se’ls mira. No responen. L’home insisteix:

–Si fos a l’inrevés, jo també sortiria a manifestar-me amb les dones! No sortiríeu a demanar els mateixos drets l’un per l’altre, vosaltres dos?

DIJOUS / Fitxa d'activitats

Què hi ha “De cap per avall” en aquesta història? Per què aquest títol? El que explica l’home del megàfon és el que passa a la realitat?

Busca el significat de “masclisme” i “feminisme” i explica'ls amb les teves paraules: El feminisme diu exactament el contrari que el masclisme?

Què vol dir “tenir els mateixos drets”? Investiga quins drets no tenien i han anat aconseguint les dones al llarg de la història:

Votar a les eleccions

Estudiar a la universitat

Pregunta a les persones amb qui vius si creuen que avui en dia hi ha discriminació per raó de sexe. Parleu-ne tots i totes juntes: En quines coses creieu que encara pateixen discriminació les dones? I en quines creieu que es discrimina els homes?

En aquesta sopa de lletres s'amaguen 7 paraules: Troba-les amb l'ajuda de les pistes i del professor o professora!

G	E	L	Y	U	C	L	A	S	S	I	S	M	E
O	D	M	S	X	F	I	W	K	G	Q	E	D	F
B	P	O	U	R	T	V	L	A	W	S	X	R	I
D	I	S	C	R	I	M	I	N	A	R	I	U	H
S	A	T	E	A	D	Q	U	S	P	A	S	N	E
C	M	R	S	C	R	L	A	N	E	F	M	L	P
R	E	Y	O	I	B	X	U	B	D	I	E	N	R
Z	A	B	Y	S	H	O	M	O	F	O	B	I	A
U	J	L	E	M	U	W	P	A	R	L	Z	O	S
Y	N	U	X	E	N	O	F	O	B	I	A	M	T

- Menysprear i donar un tracte d'inferioritat a algú...
- ...perquè és d'una altra raça.
- ...perquè és de l'altre sexe.
- ...perquè ha nascut o ve d'un altre lloc.
- ...perquè té una altra orientació sexual.
- ...per raó de classe social o nivell de riquesa.

Pensa o busca (als diaris, a les notícies) exemples d'aquestes formes de discriminació: Com creus que podem evitar-les? Pensa paraules que ens hi poden ajudar i construeix la teva pròpia sopa de lletres!

DIVENDRES / Alguna cosa per explicar

La Ka i l'Edu es desperten a les vuit, fan el ronso una estona al llit, es vesteixen i esmorzen els mateixos cereals de cada dia. La Ka surt al balcó del menjador per comprovar si passa alguna cosa al carrer, però no hi veu res estrany. Tots dos tenen la sensació d'estar més cansats que qualsevol altre divendres, però per la resta tot sembla indicar que serà un dia d'allò més normal.

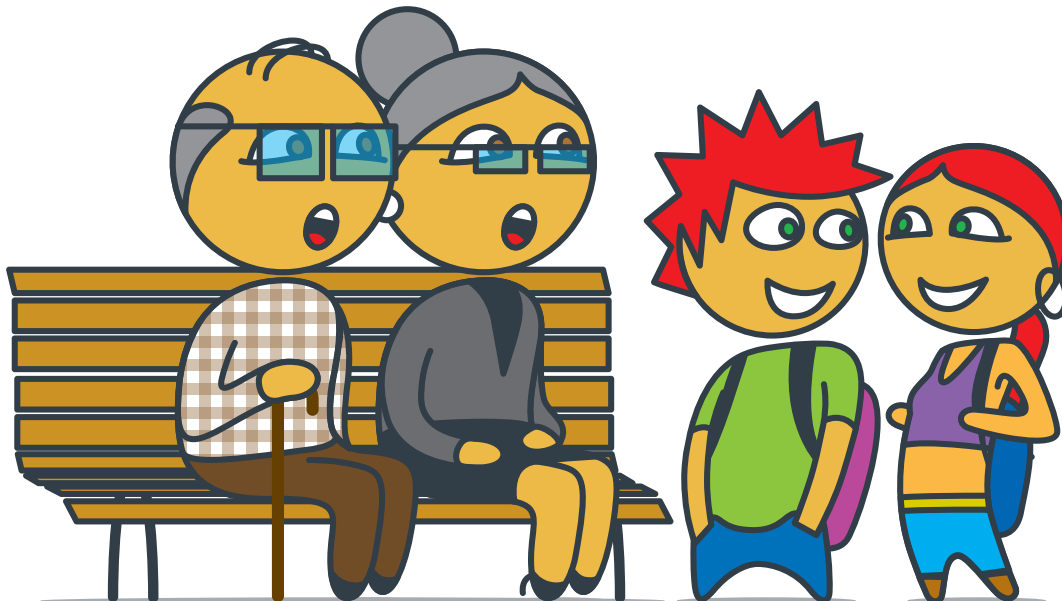
–Saps què, Ka? –diu l'Edu quan surten de casa–. He somiat molt aquesta setmana...

–Jo també! –el talla ella de seguida, com si portés estona esperant treure el tema.

Mentre recorren el camí cap a l'escola, descobreixen emocionats que han tingut els mateixos somnis: la paret, els nadons i la manifestació. No entenen com pot ser, però tampoc els preocupa: es diverteixen recordant-los, s'expliquen com els van viure i comparteixen sense vergonya com els van fer sentir.

Quan ja gairebé arriben a l'escola, els atura la parella d'avis de cada dia. Com sempre, els estiren les galtes i diuen: "Oi, que bufons! Com us assembleu... sou ben iguals!". Avui, però, se sorprenen quan l'Edu respon:

–Perdonin, però no som iguals. De fet, som bastant diferents!

La Ka somriu satisfeta i mentre s'allunyen dels avis fent adéu amb la mà, comença a donar voltes al que ha dit l'Edu. De sobte, s'atura. Es queda pensativa, recordant els somnis. Finalment, es gira cap als avis i afegeix:

–Sí! Som diferents, però no desiguals!

Els avis es queden una mica parats, però somriuen. L'Edu i la Ka segueixen caminant i comenten la frase de la Ka: sembla que hagi tret la paraula del diccionari, potser després l'hauran de buscar.

Ja dins a classe, contempen com els seus companys i companyes obren la motxilla i treuen la llibreta. Tothom comença a xiuxiuejar i a espigar les llibretes dels altres. La ka i l'Edu es miren:

–Òndia! La redacció! –exclamen tots dos tapant-se la cara amb les mans, com si s'haguessin deixat l'esmorzar.

Amb tant de somni els hi ha passat la setmana volant i se n'havien oblidat. Mentre els altres van llegint les seves redaccions, comenten a cau d'orella com se'n podrien sortir. No tenen res escrit, però estan d'acord que aquesta setmana tenen moltes coses interessants per explicar. Intenten decidir entre tots dos com s'ho faran, però de seguida se sent:

–Edu! Ka! Només falteu vosaltres dos, qui vol sortir a llegir primer?

Es miren de reüll, respiren profundament i s'aixequen. Diuen que no tenen res escrit però que poden explicar moltes coses, i demanen si ho poden fer junts.

–D'acord, endavant.

La Ka i l'Edu es dirigeixen a la pissarra. Es coneixen molt i no cal que parlin per saber que tots dos estan nerviosos i una miqueta cagats. Per agafar ànims, es donen la mà i se l'apreten amb força.

Plantats davant de tothom, expliquen el que han somiat aquesta setmana. Parlen de la paret, dels nadons i de la manifestació. Els companys i companyes escolten amb atenció perquè no havien sentit mai una redacció tan extraordinària de l'Edu ni de la Ka.

Quan acaben d'explicar les mateixes històries que tu acabes de llegir en aquest llibre, tota la classe comença a fer preguntes i comentaris, a dir què en pensen i a donar la seva opinió. I això és el millor i més divertit de qualsevol història: que després de llegir-la, et fa pensar. Et fa pensar com són les coses i com és el món. Et fa pensar què et sembla i quina és la teva opinió. I després et fa imaginar què podria ser millor, i com podria ser millor. I després te n'adones que ets tu, per petit o petita que siguis, qui ho podrà canviar.

I després...

Aquest "després" ja és cosa teva, perquè aquesta setmana s'ha acabat.

DIVENDRES / Fitxa d'activitats

Busca el significat de la paraula “desigualtat” i respon:

- Què vol dir la Ka amb la frase “Som diferents, però no desiguals”? Aquesta frase et recorda alguna activitat de la fitxa “Dilluns”?
- Com creus que són els homes i les dones en la nostra societat: Diferents, desiguals, o totes dues coses? I com creus que haurien de ser?

Ara que ja s'ha acabat el llibre, respon a les següents preguntes amb tots els companys i companyes:

- Quan s'han adonat que no tenien la redacció feta, l'Edu i la Ka estaven davant d'una situació difícil: Com se n'han sortit?
- De què creus que parlen totes les històries d'aquest llibre? Creus que és important aturar-s'hi a pensar, o que és millor “fer com si no passés res”?
- T'ha agradat el llibre? Què t'ha agradat més? I què t'ha agradat menys? Per què?

T'atreviries a escriure una redacció o un conte que parli dels temes que hem tractat en aquest? Anima't! Demana ajuda als companys i companyes, al professorat, o a casa: Potser et poden donar alguna idea!

També pots provar de començar amb alguna d'aquestes frases:

Ja estic cansat que sempre em diguin que els nens no poden...

Ja estic cansada que sempre em diguin que les nenes no poden...

El dia que vaig arribar a l'escola nova tothom em mirava com si tingués micos a la cara, però...

Quan vaig dir als meus amics que de gran vull ser...

A casa sempre hi ha molta feina per fer i...

Aquesta vegada farem una llista ben grossa entre tots i totes (la podem penjar a l'aula), mirant de respondre:

Què creieu que podeu fer vosaltres per desenvolupar-vos lliurement? I per evitar qualsevol tipus de discriminació? I per aconseguir una major igualtat de drets entre persones?

RESUMEIX AMB LES TEVES PARAULES...

Què explica la història?

Què he après fent la fitxa?

Dilluns

Dimarts

Dimecres

Dijous

Divendres

